

малко съюзнытъ царь предпріехъ да отмъсти́тъ за Менелая на вѣроломнаго Париса, който бѣ грабнѣлъ Елена, и да съборѣтъ държавата на Пріама. Аполлоновѣтъ оракуль бѣше имъ предсказалъ че не трѣба да са надѣйтъ че ще свършѣтъ тѣзи война благополучно ако нема́тъ съ тѣхъ си стрѣлы́тъ на Херкулеса.

„Одиссей, баща ви, който бѣ съкогы наймѣдрыйтъ и найизобрѣтателныйтъ во вѣчкы́тъ свѣты, натовари са да ма убѣди да отидѣ съ тѣхъ на обсадата на Троя, и да занесѣ тамъ тѣзи стрѣлы които той мисляше че сѣ у мене. Минжло са бѣ вече много време отъ когато Херкулесъ не са виждаше по земята: не са чуваше вече за нѣкой новъ подвигъ на този герой; чудовищата и злодѣйцы́тъ наченѣхъ да върлуватъ безнаказанно. Гръцы́тъ не знаяхъ какво да мислѣтъ за него: едни думаяхъ че е умрѣлъ; други са препирахъ че е отишѣлъ чакъ до ледовитата Мечка (а) за да покори Скиты́тъ. Но Одиссей постоянно́ваше че е умрѣлъ и искаше да ма убѣди да го неповѣдамъ: той доде та ма намѣри въ едно време когато азъ не можахъ още да са утѣшѣ за изгубванѣто на великаго Алкида. Той много са помѣчи до като ма приближи, защото азъ не можахъ да гледамъ чело́вѣцы́тъ, и не можахъ да са отдѣлѣ́ж отъ тѣзи пустыни на гората Ета, дѣто видѣхъ загинванѣто на моя пріятель; азъ друго не правяхъ освѣнь да си представямъ на умъ образа на този герой и да плачѣ при зрѣлището на тѣзи печалны мѣста. Но сладостното и могущественно убѣжденіе течеше изъ устата на баща ви: той са показа толкози прискърбѣнь колкото бѣхъ азъ; пролѣ обилны сълзы и знаи да завладѣе неосѣтено сърцето ми и да привлече довѣріето ми. Той ма нажали за грѣцкы́тъ царь които отивахъ да са бѣйтъ за едно право дѣло, и които не можахъ да сполучѣтъ безъ мене. Съ сичко туй той не можи да откъсне отъ мене тайната за смъртъта на Херкулеса; която азъ бѣхъ са заклелъ да не обади́ж никога; но той не са сумняваше никакъ че е умрѣлъ, и ма присияше да му покажѣ мѣсето дѣто бѣхъ скрылъ негова прахъ.

(а) Сѣверныя студень поясъ.